

Nr 9.

Ankom till Riksdagens kansli den 7 februari 1913 kl. 12 m.

Betänkande, i anledning av väckt motion om skrivelse till Kungl. Maj:t, om ändringar i kungörelsen angående skatt för hundar.

(2:a Avd.)

Närvarande: herrar K. G. Karlsson, Vennersten, frih. Trolle, frih. C. J. Beck-Friis, Trapp Eklund, Ollas A. Ericsson, Lyckholm, Kobb, Antonsson, Bäckström, Röing, Jespersen, Eriksson i Grängesberg, Rune, Christiernson, Larsson i Klagstorp, Jeansson i Kalmar, Jönsson i Revinge och Månsson.

I en inom Andra kammaren av herr *Sandstedt* väckt motion, nr 49, vilken hänvisats till bevillningsutskottet, hemställes, »att Riksdagen ville i skrivelse till Kungl. Maj:t anhålla om sådan ändring i Kungl. Maj:ts nådiga kungörelse av den 1 juni 1877 angående skatt för hundar, att skatt skall erläggas samtidigt med anmälan om hund, samt att samma ansvarspåföljd blir gällande för försummad betalning som för försummad anmälan, och att minsta bötesbeloppet höjes till tio kronor.»

I fråga om vad motionären anfört till stöd för detta sitt yrkande får utskottet hänvisa till motionen.

Utskottet tillåter sig erinra därom, att den första av de av motionären föreslagna bestämmelserna redan finnes införd i ovannämnda kungörelse, där det i 4 § stadgas, att innehavare av hund är pliktig att erlägga belöpande skatt vid samma tillfälle, då de i 3 § av samma kungörelse föreskrivna uppgifter avlämnas, såframt icke annan termin för skattens

Utskottet.

gäldande av kommunen bestämmes. Då vidare i 8 § av författningen föreskrift finnes meddelad därom, att varje kommun äger att träffa de överenskommelser och vidtaga de åtgärder, som kunna ytterligare erfordras för att på ändamålsenligt sätt bringa författningens bestämmelser till verkställighet, torde kunna anses, att gällande bestämmelser i ämnet bereda vederbörande kommuner möjlighet att på ett effektivt sätt anordna uppborren av hundskatten, och utskottet har därför funnit de övriga av motionären föreslagna bestämmelserna icke vara av behovet påkallade.

Utskottet får sålunda hemställa,

att herr Sandstedts förevarande motion, II: 49, om skrivelse till Kungl. Maj:t om ändringar i kungörelsen angående skatt för hundar, icke måtte till någon Riksdagens åtgärd föranleda.

Stockholm den 6 februari 1913.

På bevillningsutskottets vägnar:

K. G. KARLSSON.